

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. april 2010
Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2010-150-1669
Dok.: LW140384

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 780 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. marts 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Lars Barfoed

/

Birgit Thostrup Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 780 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Er det ministerens vurdering, at personer der udfører ”permanent makeup” med nål og farve er underlagt lov om tatovering og derfor ikke må foretage ”permanent makeup” f.eks. i ansigtet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet, som bl.a. har oplyst følgende:

”Indenrigs- og Sundhedsministeriet har i den forbindelse indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, der oplyser, at ”permanent make-up” ikke er et sundhedsfagligt begreb, og at der derfor ikke er tale om et begreb, som Sundhedsstyrelsen kan definere. Sundhedsstyrelsen tilføjer, at der er tale om en tatoveringsform, og at der, så vidt det er styrelsen bekendt, anvendes forskellige betegnelser for forskellige tatoveringsformer. Betegnelsen ”semipermanent tatovering” anvendes så vidt vides om en tatoveringsform, hvor man f.eks. langs øjenlågsanten indlægger farvekorn, som er så små, at organismens egne celler kan optage dem og fjerne dem i løbet af få år.

Betegnelsen ”permanent make-up” anvendes så vidt vides om en tatoveringsform, hvor der tatoveres store farvekorn ned i huden, f.eks. ved tatovering af en fremhævet læbelinje. Disse farvekorn kan på grund af størrelsen ikke absorberes af organismens celler og bliver derfor liggende på samme måde som ved traditionelle tatoveringer.

Så vidt det er Sundhedsstyrelsen bekendt, er der dog i praksis tale om en glidende overgang mellem de forskellige former for tatovering, ligesom betegnelserne ikke nødvendigvis anvendes konsekvent.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan henholde sig til Sundhedsstyrelsens oplysninger.”

Der er ikke i tatoveringsloven fra 1966 optaget nogen definition af, hvad der forstås ved ”tatovering”. Justitsministeriet anførte herom i et svar til Folketinget i forbindelse med Folketingets behandling af forslaget til lov om tatovering bl.a., at ”... en sådan definition er næppe påkrævet, idet tatovering, efter den almindelige opfattelse af begrebet, som synes at lig-

ge ret fast, er farvning af huden i den hensigt at fremkalde blivende mærker, ord eller motiver navnlig i udsmykningsøjemed; her i landet foretages tatovering vist nok altid ved indføring af uopløseligt farvestof under huden.”¹

Efter lovens § 1, stk. 2, straffes den, der tatoverer en person i hoved, på hals eller på hænder. Bestemmelsen herom blev indsat i forbindelse med lovforslagets behandling i Folketingets udvalg angående forslag til lov om tatovering. I udvalgets betænkning af 11. maj 1966 anføres bl.a., at ” ... der i § 1 foreslås indsat et almindeligt forbud mod tatovering af personer i ansigt, på hænder og hals, det vil sige tatoveringer, der normalt er utildækkede og derfor ikke kan skjules for den pågældendes omgivelser, herunder hans arbejdsplads, og som således kan være egnede til at volde vanskeligheder i resocialiseringsarbejde.”

Som det fremgår af Indenrigs- og Sundhedsministeriets udtalelse, indebærer i hvert fald såkaldt ”permanent make-up”, at der indføres store farvekorn i huden, f.eks. for at fremhæve en læbelinje, og at disse farvekorn – på grund af deres størrelse – bliver liggende i huden.

Der er imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke tale om, at der ved indgreb i form af at markere vedkommendes læbelinje, øjenbryn, øjenlågskant eller lignende, påføres huden ”blivende mærker, ord eller motiver,” sådan som det er beskrevet i lovens forarbejder. Det er derfor Justitsministeriets vurdering, at permanent make-up i form af indgreb, hvorved læbekant, øjenbryn eller øjenlågskant fremhæves ved indføring af farvestof i huden ikke er omfattet af tatoveringsloven, herunder forbuddet i lovens § 1, stk. 2.

---

¹ Justitsministeriets besvarelse af 31. marts 1966 af spm. nr. 1.